

Nádej

**Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajnom**

Ročník 12

Číslo 4

jún - júl 2010

„Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je položený, a tým je Ježiš Kristus.“ 1. Kor 3;1

V tomto čísle nášho zborového časopisu sa zaoberáme významom a poslaním kresťanskej cirkvi. Slovo cirkev pochádza z gréčtiny zo slova „kyriaké“, čo znamená „Pánova“. A práve toto je veľmi dôležité si uvedomiť, že už prví kresťania pochopili, že to spoločenstvo, do ktorého boli pozvaní a prijatí, nie je len dielom ľudským, aj keď používa ľudí a je pre ľudí, ale v prvom rade je dielom Božím.

Veľmi ostro argumentoval apoštol Pavol proti triešteniu vedúcemu až k sektárstvu v cirkevnom zbore v Korinte: „Lebo ľudia z domu Chloe mi oznámili o vás, bratia moji, že sú spory medzi vami. Myslím totiž na to, že každý z vás hovorí: Ja som Pavlov, ja však Apollov, ja však Kristov. Či je Kristus rozdelený? Či Pavel bol ukrižovaný za vás? Alebo či ste v meno Pavlovo pokrstení?“

A o niekoľko veršov ďalej napísal to úžasné vyznanie, ktoré je zároveň veľkým upozornením pre veriacich ľudí každej doby: „Lebo nik nemôže položiť iný základ, okrem toho, čo je položený, a tým je Ježiš Kristus.“ Na cirkvi a v cirkvi nám môže imponovať, či dokonca môžeme obdivovať mnoho ľudí, vecí, udalostí či stretnutí. Niekomu imponuje kostol – aký je impozantný, či naopak útulný, krásny či skvostný, niekoho oslovuje farár napríklad prejavom či spevom, niekoho oslovujú martýrske dejiny, niekto je hrdý na to, že je katolík, luterán, kalvín, adventista, a teda patrí do naj cirkvi. Niekto sa nadchne pre charitu, iný pre mystiku, niekto hľadá akési tajomno a kódy, ktoré cirkev tají a podobne.

To všetko je možno zaujímavé už len pri uvedomení si toho, akú obrovskú a rôznorodú reakciu vyvolalo Kristovo vystúpenie v dejinách.

Otázka však je: Stačí to? Stačí, aby sa mi páčil kostol, aby som sa nadchýnal predkami, ktorí pre vieru trpeli, stačí, že som členom podľa mňa najlepšej cirkvi, stačí, že som si prečítal niečo z Biblie?

Obstojí takéto chápanie kresťanstva pred Pánom cirkvi? ON sám má byť tým najdôležitejším, tým základom, na ktorom stojí všetko ostatné a bez Ktorého to ostatné nemôže obstáť na súde vekov. ON, ktorý nebol obdivovaný, ale svetom zavrhnutý a zabitý.

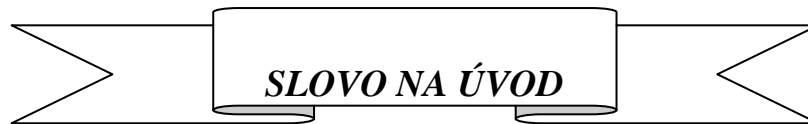
Je Kristus základom nášho života a našej viery, alebo Ho supluje niečo iné?

Ten základ, ktorý obstál v dejinách a na ktorom môže obstáť aj náš život, je len Jeden a nikto nemôže položiť iný a nahradiť Ho.

„A nieto spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.“ Sk 4;12

Amen

I. Novomestský

Je čas veriť v Boha, ale i Bohu

Autor: Pavol Kulačík

Dobre čítate. Veriť v Božiu existenciu je naozaj málo. Aj démoni veria, že Boh existuje, a trasú sa pred Ním. Je treba veriť Bohu a Jeho slovu.

V dnešnom technicky vyspelom svete sa pomaly vytráca slovo Boh – viera – večnosť. Človek sa zaoberá len sám sebou a súčasnosťou. Je akoby pripútaný neznámou silou k hmote tak silno, že sa z neho stal akýsi bezduchý robot. Je to tým, že človek už veľa dosiahol a mnoho toho vie. Obrovské tempo výskumov v našom storočí však prinieslo aj pozitívny signál o Bohu, viere a večnosti.

Veda a technika neokráda ľudí o vieru v Boha. Práve naopak, dnešný človek má oveľa viac dôvodov k viere ako mal v staroveku. Či je to až taká veľká vec, že aj vedec verí v Boha? Áno treba veriť v Boha! Ale je treba veriť aj Bohu, akceptovať to, čo On urobil a povedal. Ved' Boh dostatočne prezentoval pred svetom svoju existenciu, aj autoritu svojho Slova. Čo ešte mal Boh urobiť, aby Ho ľudia poznali a uznali za najvyššiu autoritu? Či Boh zjavuje svoju existenciu len v nebesiach? Či nechodil v Kristovi pred dvetisíc rokmi aj po našej zemi? Či v Kristovi neokúsil na zemi hlad, smäd, bolesť a smrť? Akože potom niektorí ľudia hovoria, že Boh ešte nevyskúmal všetko, čo stvoril?

Boh preskúmal všetko, čo stvoril. Veľmi starostlivo preskúmal aj srdce človeka. Zistil, že je klamné a nadovšetko zradné – kto sa v ňom vyzná? Veľmi komický je pred Bohom človek, ktorý chce preskúmať Stvoriteľa svojím rozumom.

Aké dôvody máte pre svoju neveru vy, ktorí dodnes neveríte v Boha a Bohu? Snáď aj pripúšťate Božiu existenciu, ale neveríte tomu, čo Boh urobil a povedal. Veríte všetkým divom, ktoré urobil na zemi? Veríte Jeho slovám, ktoré dal zapísať do Biblie? Veríte, že Boh tak miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby každý, kto verí v Neho, nezahynul, ale mal večný život? Poslúchli ste Božiu výzvu: „Čiňte pokánie a verte v evanjelium!“?

Božia láska k ľuďom je jedinečná. Najprv niečo urobí a potom o tom hovorí. Teória vychádza z Jeho praxe. My to robíme opačne. Naša prax vychádza z teórie iných. Boh nepreberá skúsenosti od nikoho. Neopravuje, nevylepší. Jeho ponuka je vždy tá istá: „Dáva večný život každému, kto verí...“ Neponúka preto, aby On získal, ale aby obohatil ľudí. Boh nepotrebuje nás, ale my potrebujeme Jeho!

Boh v každej dobe a každému pokoleniu dostatočne hovorí o svojej existencii. Vo vyspelých krajinách takmer niet človeka, ktorý by nemal známosť o Bohu. Ved' Pán Boh hľadá človeka a pokiaľ predlžuje dobu milosti, ponúka hriešnym ľuďom spasenie z milosti. Je však možné, že sa niektorým vedcom živý Boh „stratil“ v skúmavke.

Milý priateľ, veríš, že živý Boh existuje a že ťa hľadá? Alebo snáď ho tvoje „sondy“ ešte neobjavili? Porozmýšľaj, prečo práve ty nemôžeš objaviť to, čo už dávno existuje.

Blažení sú pred Bohom tí ľudia, ktorí nevideli a predsa uverili.

- Vďaka, Pane, za cirkev, za spoločenstvo, ktoré tvoříš. Prosím Ťa, daj aj nám tvoriť jednu rodinu, zotrvať v modlitbách a vedieť si vzájomne pomáhať.

„Potom ešte mnohými inými slovami vydával svedectvo a napomínal ich hovoriac: Dajte sa zachrániť z tohto skazeného pokolenia! A tí, čo ochotne prijali jeho slová, dali sa pokrstiť; i pripojilo sa v ten deň okolo tritisíc duší.

Títo zotrvali v apoštolskom učení a v spoločenstve, v lámaní chleba a na modlitbách. I prišla bázeň na všetky duše, a apoštolovia robili mnoho zázrakov a znamení. A všetci veriaci, ktorí boli pospolu, všetko mali spoločné, aj statky a majetky predávali a rozdeľovali všetkým, ako kto potreboval; deň čo deň zotrvali jednomyselne v chráme, lámali chlieb po domoch a prijímali pokrm s plesajúcim a úprimným srdcom, chválili Boha a boli obľúbení u všetkého ľudu. A Pán pridával na každý deň tých, ktorí boli zachránení.“ (Sk 2, 40 – 47)

- Pane, nauč nás, aby nám jedným na druhých záležalo, aby sme vedeli za iných prosieť a zápasieť, ale sa aj tešiť z úspechov iných.

„Strážili teda Petra vo väzení, ale cirkevný zbor sa horlivo modlil k Bohu za neho.“ (Skutky 12,5)

„Vy (spolu) ste telo Kristovo a každý osve (Jeho) úd.

Vďaka, Pane, za Tvojho Syna, za všetko, čo si nám v Ňom dal. Vďaka, že môžem byť súčasťou Tvojej rodiny. Prosím, nauč ma byť Ti viac poslušným a pomôž mi viac slúžiť bližným, viac zvestovať Tvoju Lásku a dielo spásy k tomuto svetu.“ (1. Kor. 12,27)

- Vďaka, Pane, za Tvojho Syna, za všetko, čo si nám v Ňom dal. Vďaka, že môžem byť súčasťou Tvojej rodiny. Prosím, nauč ma byť Ti viac poslušným a pomôž mi viac slúžiť bližným, viac zvestovať Tvoju Lásku a dielo spásy k tomuto svetu.

On je hlavou tela, cirkvi, On počiatok, prvorodený z mŕtvych, aby Jeho bolo prvenstvo vo všetkom. Lebo Boh za dobré uznal, aby v Ňom prebývala všetka plnosť a aby Ním zmieril so sebou všetko, aj čo je na zemi aj čo je v nebesiach, a priniesol pokoj v krvi Jeho kríža. (Kol. 1,18-20)

KONFIRMÁCIA - VÝZNAM

V desiatkach rodín nášho cirkevného zboru máme deti v konfirmačnom veku. Viaceré z nich sa už aj zúčastňujú rozbiehajúcej sa prípravy. Žiaľ, nie všetky. Niektorí rodičia túto príležitosť a povinnosť zatiaľ nechali tak, bez povšimnutia. Aby si nikto nemyslel, že ide o zanedbateľnú záležitosť, chcem pripomenúť aspoň základný význam konfirmácie. Konfirmácia organicky súvisí s krstom detí a s prvým pristupovaním k Svätej Večeri Pánovej.

Ak hľadáme na ňu v súvislosti s krstom, potom konfirmácia je príležitosťou, keď dorastajúce dieťa vyzná, že spoznalo a spoznáva milosť, ktorú prijalo vo svojom krste a že v tejto milosti chce naďalej zotrvať a napredovať. Pokrstené dieťa je Božím dieťaťom, preto cieľom konfirmačnej prípravy je snaha prebudiť a posilniť vieru, ktorá si prisvojuje v krste svätom darované spasenie. Z tohto hľadiska konfirmačná príprava je dnešným pokračovaním starokresťanskej výchovy katechumenov.

Pri skúške, ktorá bezprostredne predchádza samotnú konfirmáciu, konfirmandi svojimi odpoveďami dosvedčujú svoju vieru a vzápätí sami odriekajú to Apoštolské vierovyznanie, ktoré pri krste nad nimi odriekali rodičia, krstní rodičia a aj celý ich cirkevný zbor. Vyjadrujú tým svoju vôľu a ochotu včleniť sa svojou uvedenou vierou do spoločenstva veriacich celej kresťanskej cirkvi. Formou osobného konfirmačného vyznania sami vyznávajú svoju vieru. To nie je prísaha, záväzok, sľubovanie, zaverovanie sa, ale dosvedčenie toho, že poznajú učenie našej cirkvi. Je to úprimné vyjadrenie viery v Spasiteľa Ježiša Krista a nádeje ochotne v nej pomocou Ducha Svätého zotrvať. Je to vzácna príležitosť pre znovuprijatie Ducha Svätého, lebo znovuzrodenie z vody a Ducha spolunáležia.

Konfirmácia v našej cirkvi je aj prvou príležitosťou pristúpiť k Večeri Pánovej a prijať túto sviatosť. Bez konfirmácie naša evanjelická cirkev nepripúšťa svojich členov k Večeri Pánovej. Aj pre túto okolnosť je veľmi dôležité nielen konfirmačné vyznanie, ale aj konfirmačné vyučovanie a konfirmačná skúška. Naša evanjelická cirkev vo svojich dejinách vždy požadovala od tých, ktorí pristupujú k stolu Pánovmu, aspoň základnú znalosť evanjelického učenia, ktoré je obsiahnuté v Malom katechizme. Konfirmačná skúška je teda aj nadviazaním na niekdajšiu svednú skúšku, ktorú ako povinnú zaviedli reformátori a požadovali ju pred prijímaním Svätej večere. Je samozrejmé, že prípravu k nej považovali za veľmi významnú a dôležitú. Ako dobre vedeli, že krst nie je len obyčajná voda, ktorá ak neosoží, tak neškodí, rovnako dobre vedeli i to, že Večera Pánova, nie je obyčajné jedenie a pitia a preto nemožno k nej pristupovať len tak, bez náležitej prípravy. Každé dieťa pri krste bolo vložené do smrti Ježiša Krista, čiže bolo zaštepené do tej lásky Božej, ktorá bola dokázaná na kríži, kde bolo nalomené telo Ježiša Krista a kde bola preliata Jeho nevinná krv. Každé pokrstené dieťa takto sa stalo dieťaťom Božím. Preto ani jedno pokrstené dieťa by nemalo zostať nekonfirmované a tak odlúčené od Svätej večere, v ktorej sa nám dostáva prepotrebného odpustenia našich hriechov skrze telo a krv nášho Spasiteľa Krista. Každý rodič, ktorý má pokrstené dieťa, nesie teda pred Bohom veľmi veľkú zodpovednosť. Spod tejto zodpovednosti sa nemožno vymknúť. V nijakom prípade nie falošnou snahou presunúť ju na samotné dieťa: „chcel by si?“, „čo povieš?, budeš?, pôjdeš?“, a podobne. Ako ani jeden rodič sa nepýta dieťaťa, či sa mu chce do školy, alebo nie, či sa dá zaočkovať proti žltacke, obrne, atď. alebo nie, ale rozhoduje a zodpovedá zaň, tak musí zaň rozhodovať a niesť túto nemalú, celý život dieťaťa ovplyvňujúcu zodpovednosť. Bolo by smutné, keby ktorýkoľvek rodič z ľahostajnosti či z nedbajstva vopred pripravil svoje dieťa o silu a odolnosť voči nástrahám, nebezpečným zvodom

dnešného sveta, ktoré ho určite neobídu. Naopak, bude pre každého rodiča dobrým pocitom, ak vo svojom srdci bude môcť povedať: Bože, čo záviselo odo mňa, to som urobil.

Michal Hudák

Návšteva na našej fare

Človek by povedal, že nič mimoriadne, ale tak to určite nie je. Pohoda a srdečné privítanie, aké sa nám dostáva či už od Zlatky alebo nášho pána farára , to je veľký dar pre nás všetkých.. Pocit, že je človek vnímaný ako keby bol ich najbližší so svojimi, či už veľkými alebo aj malichernými problémami, je nezaplatiteľný... Dennodne ich nimi zahŕňame a nevedomujeme si, čo to všetko obnáša. Ďarchu toho všetkého však nenechávajú na sebe poznať, ale s pochopením nás zahrňujú veľkou dávkou pokoja, trpezlivosti a pomoci. Ved' kto z nás by to zvládol a vydržal mať otvorené dvere pre nás všetkých 24 hodín denne .....???

Patrí im za to veľká vďaka , lebo nie všade na fare sa človek môže cítiť tak privítaný, ako u nás. Vlastne sú takmer bez súkromia .... Sme radi, že k nám pred 11- timi rokmi prišli do nášho cirkevného zboru. A hlavne , že to s nami aj vydržali a nemali to veru jednoduché... Všetci sa veľmi tešíme z ich nového prírastku do rodiny, malého Samka a vo svojich modlitbách im vyprosujeme od Pána Boha veľa zdravia, šťastia, lásky a Božieho požehnania . Myslím, že sú nám všetkým príkladom hodným nasledovania.....

Em

Reakcia:

Musím úprimne napísať, že slová sestry Evky nás s manželom príjemne zahriali, potešili a povzbudili. Až sme sa cítili pri čítaní trápne. Chceme úprimne poďakovať a zároveň podotknúť, že tento spôsob života sme si vyvolili na základe Božieho povolania, a napriek občasnej únave nevieme a nechceme žiť inak ako pre iných. Pravdou je, že nie vždy sa nám podarí každému vyhovieť, ale môžeme vás aspoň vypočuť. Nás k tejto službe inšpirovali Boží služobníci a dúfame, že aj my poslužíme ako vzory ďalším nástupcom.

ZN

Kniha

Mladého študenta z dobre situovanej rodiny čakala slávnostná promócia. A absolventa čakalo ako dar aj poriadne auto. Tak si to vyžadoval pri takýchto príležitostiach zvyk.

Mladík so svojim otcom pochodil najlepšie autosalóny v meste a vybral si dokonalé auto. Bol si istý, že ho v deň vytúženej slávnosti nájde vyleštené s plnou nádržou pred bránou domu.

Bol však veľmi sklamaný, keď mu v ten vytúžený deň vyšiel otec s úsmevom v ústrety, ale ... s knihou v ruke. S Bibliou.

Mladík od hnevu odhodil knihu a od tej chvíle neprehovoril s otcom ani slovo. Po mesiaci si našiel prácu ďaleko od domova. Domov ho priviedla až správa o otcovej smrti. V noci po pohrebe sa prehŕňal v papieroch na otcovom stole a našiel Bibliu, ktorú mu otec daroval.

Pod tlakom výčitky ju otvoril a medzi stránkami našiel poukaz s dátumom svojej promócie a presnou cenou auta, ktoré si vybral.

Biblia – pre mnohých zapečatená, neužitočná a zaprášená. A predsa, skrýva sa v nej to, po čom odjakživa všetci túžime.

Čo keby sme Bibliu používali rovnako ako mobil?

Tak si vravím, čo by sa stalo, keby sme s Bibliou zaobchádzali ako s mobilom...

Čo keby sme ju stále nosili v kabelke alebo taške?

Čo keby sme sa pre ňu vrátili, keď ju zabudneme doma?

Čo keby sme v nej párkrát denne zalistovali?

Čo keby sme cez ňu prijímali textové správy?

Čo keby sme s ňou zaobchádzali tak, ako keby sme sa bez nej nezaobišli?

Čo keby sme ju kúpili deťom ako darček?

Čo keby sme ju používali v stave núdze?

Čo keby sme ju používali na cestách?

Ach, ešte posledné ... na rozdiel od mobilu sa nemusíme báť toho, žeby naša Biblia bola niekedy odpojená zo siete...

Ježiš totiž už účet zaplatil !

Opísala VF

Zákon, hriech, odpustenie a zmierenie

Spomínam si, že som dávnejšie čítala o príhode pri lôžku nemocného.

Istý pán farár bol pozvaný k chorému staručkému cirkevníkovi, o ktorom sa hovorilo, že chrám v živote príliš nevyhľadával. Jeho príbuzní však trvali na tom, aby prijal sviatosť Večere Pánovej. Tej však musela predchádzať spoveď. A to bolo pre starčeka veľkým problémom. Hneď pri prvej otázke, či uznáva, že proti Pánu Bohu zhrešil a zasluhuje si preto Jeho nemilosť, rázne prehlásil: „Pán farár, ani by som nepovedal že uznávam. Ja som predsa v živote nikoho nezabil a nikomu nič neukradol.“

Pán farár bol veľmi prekvapený takouto odpoveďou. Po chvíľke mlčania sa ho spýtal, či pozná 10 Božích prikázaní. Odpoveď znela, že áno.

Potom mu pán farár trpezlivo vysvetľoval, že Boží zákon neobsahuje len 5. a 7. prikázanie, ktoré on podľa vlastného tvrdenia nikdy v živote neprestúpil, ale aj ďalších 8 prikázaní. Tie mu postupne vymenoval a pýtal sa ho, či ani tie nikdy neprestúpil. A tu ujo nevedel odpovedať. Zvlášť 2. a 3. prikázanie ho usvedčilo z hriechu. A keď mu jeho blízki stojaci pri jeho lôžku pripomenuli aj hriechy mladosti, ako opustil vlastnú manželku s drobnými deťmi a šiel za osobnými a pochybnými záujmami života. Ujo sa veru i rozplakal a jeho spoveď bola úprimná. O pár dní zomrel.

Všetci boli vdáční Pánu Bohu, že jeho zľadovatené srdce sa v žiari Božieho slova roztavilo.

VF

Niečo o pastorálnych návštevách.

Návštevy v domácnostiach a v domovoch opatrovateľskej služby sa vykonávajú aj v našom zbore, hlavne u starších bratov a sestier.

Na tieto návštevy chodí pastoračný tím zložený z brata farára a dvoch sestier v Pánovi a zároveň i podľa krvi – sestry Dlhá a Fridrichová. Tiež aj brat dozorca so svojou rodinou sa zúčastňuje pastoračných návštev. Keď to bolo možné, aj ja som rada chodievala k ľuďom, ktorí vedeli svoju radosť z našej prítomnosti aj patrične prejavit'.

Poznám niekoľko presbyterov, ktorí pri vyberaní cirkevného príspevku radi a ochotne si vypočujú svoje sestry a bratov a zaujímajú sa o ich trápenia. Možno im trvá dlhšie, kým vyberú príspevok, ale určite sú bohatší na duchu, lebo podelili sa s blíznymi o čas a srdce.

Pri týchto stretnutiach nejde len o vykonanie si kresťanskej povinnosti, ale o vzájomné zdieľanie svojich radostí i bolestí.

Po každom stretnutí cítim zvláštne blaho, ktoré pochádza z inej dimenzie. Dokonca aj spoved' a prisluhovanie Večere Pánovej v domácnosti má inú hĺbku. Možno je to umocnené spoločenstvom ľudí, ktorí sa na seba tešia. Často si spomeniem na ľudí, ktorí sú už s Pánom a ktorých som spoznala vďaka týmto návštevám. Nechápem, ako je možné, že do mojej pamäte sa zapísali aj bratia a sestry zo zariadenia opatrovateľskej služby v Hrachovišti, veď ich bolo tak veľa. Keď sme sa dozvedeli, že niekto z našich blízkych odtiaľ zomrel, bolo nám ľúto, že sa tu na zemi s nimi už nestretáme. Pri stretnutí s človekom je úplne jedno či sme evanjelici, katolíci, alebo z inej denominácie. Dôležité je, či máme vzájomne otvorené oči, uši, srdcia.

Je mi veľmi ľúto, že v dnešnej dobe sa zabúda na potrebu vzájomne sa zdieľať, čiže stretávať sa, aby sme sa navzájom vypočuli a povzbudili sa vo viere a láske. Ešte viac ma trápi, že ľudia, ktorí očakávajú odchod z tohto sveta, necítia potrebu zmieriť sa s Bohom, čiže vyspovedať sa Mu a byť účastní pri Večeri Pánovej. Sme odtrhnutí od Pána Boha a nechceme a nevieme ako sa opäť pripojiť na Neho.

Pre nášho Pána a Stvoriteľa to musí byť veľmi smutný pohľad na nás.

ZN

Modlitba

Pane, urob ma nástrojom svojho pokoja. Daj, aby som vnášala lásku, kde panuje nenávisť, odpustenie, kde sa množia urážky, jednotu, kde vládne nesvornosť.

Daj, aby som prinášala pravdu tým, čo blúdia, vieru tým, čo pochybujú, nádej tým, čo zúfajú, svetlo tým, čo tápu v tmách, radosť tým, čo smútia.

Pane daj, aby som sa snažila skôr potešovať iných, než aby mňa potešovali, skôr chápať iných, než aby mňa chápali, skôr milovať iných, než aby mňa milovali. Pretože, len keď dávame, nadobúdame, len keď zabúdame na seba, nachádzame seba samých, len keď odpúšťame, dostáva sa nám odpustenia, len keď odumierame sebe, povstávame k večnému životu. Amen

VF

“POĎTE LEN A SÚĎME SA – VRAVÍ HOSPODIN. AK SÚ VAŠE HRIECHY AKO ŠARLÁT, MÔŽU ZBELIEŤ NA SNEH; AK SÚ ČERVENÉ AKO PURPUR, MÔŽU BYŤ AKO VLNA.” IZ 1;8

Žiadny človek nie je v ťažšom postavení a neokúsi viac bolesti, ako človek, ktorý bol kresťanom, ale odpadol od Pána.

Začína sa to postupne. Najprv vynecháva čítanie Biblie, potom ochabnú modlitby a nenavštevuje spoločenstvo veriacich. Človek začína mať chuť na veci, ktoré ponúka tento svet. Nachádza si priateľov, ktorí ho chvália a ťahajú za sebou. V podstate začína byť život krásny.

Ale zrazu sa začnú objavovať veci, na ktoré vôbec nemyslel. Je tu hriech. Mnoho nových priateľov je falošných. Všetko sa obracia k zlému.

Vtedy človekovi dochádza, ako dobre mu bolo s Pánom Ježišom a aké veľké veci vlastnil v spoločenstve veriacich. Začína sa silne hlásiť potreba prísť späť k Pánovi Ježišovi a do spoločenstva veriacich.

Ale človek akoby nevidel cestu späť.

Vo svedomí sa objavuje len súd a obviňovanie. Akoby mu hlasy hovorili: Zachoval si sa tak, že už nemáš šancu. Tvoj život je zničený. Si pohltený hriechom. Boží súd visí nad tvojím životom.

Ak tieto slová čítaš ty, ktorý si odpadol, prosím, všimni komu na začiatku zamyslenia adresuje Pán tieto slová? “Podťe len a súďme sa.”

Je to povedané tým, ktorí odpadli!

Pán opisuje tých, ktorým sú venované tieto slová, v druhom verši: “Synov som vychoval a vyvýšil, oni však odpadli odo mňa.” Sú v nešťastnom postavení. Od päty po hlavu, nič zdravého na ňom, samá modrina a jazva a čerstvá rana. (Iz 1,6)

Ale Pán týmto hovorí:

“Podťe len a súďme sa – vraví Hospodin. Ak sú vaše hriechy ako šarlát, môžu zbelieť na sneh. Ak sú červené ako purpur, môžu byť ako vlna.”

Øivind Andersen
z knihy Pri prameni

Motýľ

„To je ale krásny motýlik.“ Zvolal Filip. Hral sa pri babičke, ktorá v záhrade sadila sladký hrášok. V lete si na ňom všetci radi pochutnávali. Babička prerušila prácu a spolu s vnúčikom pozorovala pestro sfarbeného motýľa, ako posedáva na ríbeľovom kríku. „ Je skutočne nádherný,“ súhlasila s Filipom. „ Nedávno ma jeden motýlik naučil niečo dôležité. A musím povedať, že bol výborným učiteľom.“, povedala babička trochu tajnostkársky. „Motýlik predsa nemôže učiť Ten vie iba lietať sem a tam!“ namietal Filip. To som si aj ja dlho myslela. Až kým som jedného dňa nemusela ísť

do mesta na poštu. Vystúpila som z autobusu na námestí. Ako som tak kráčala po chodníku, všimla som si dvoch ľudí – jedného uja a jednu tetu. Stáli oproti sebe a zhovárali sa. Keď som bola blízko nich, na ujovej hlave pristál nádherný motýľ.. Tá teta to hneď zbadala, prestala hovoriť a začala sa smiať. Rukou ukazovala na ujovu hlavu, ale on vôbec nič nechápal. Čím prekvapivejšie sa tváril, tým to bolo veselšie. Motýlikovi sa určite dobre sedelo, no o chvíľu aj tak zamával krídelkami a vyletel slniečku v ústrety. Keď teta vysvetlila ujovi, čo sa stalo, rozosmial sa aj on. Podali si ruky, objali sa, zaželali si všetko najlepšie a rozišli sa každý svojou cestou. Ja som spomalila krok a v srdci som ďakovala motýlikovi za to, že bol mojím zvláštnym učiteľom.“ Starká sa zadívala niekam do diaľky a zložila si svoje upracované ruky do lona.

„Babička, čo je na tom také zvláštne, že si motýľ sadol niekomu na hlavu?“ nechápal Filip. „Vieš, Filipko, my ľudia sa každý deň za niečím ženieme a pre ten neustály zhon už nie sme schopní obdivovať krásne veci. Napríklad pestrého motýlika ako pred chvíľkou ty. Ale nezvyčajný lietajúci učiteľ si vedel urobiť prestávku. Pritom vyčaril úsmev na tvárach dvoch ľudí a spomalil aj moje uponáhľané kroky. Všetci traja sme mali vďaka jednému motýlikovi celý deň dobrú náladu.“

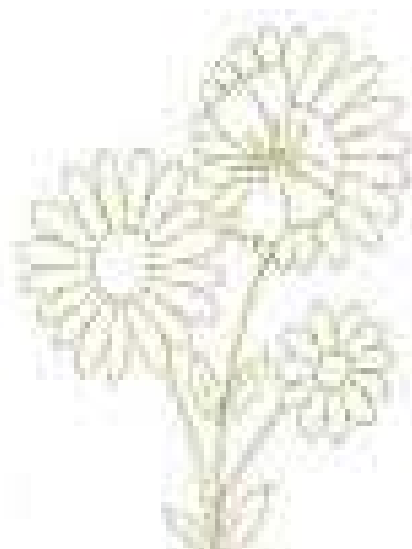
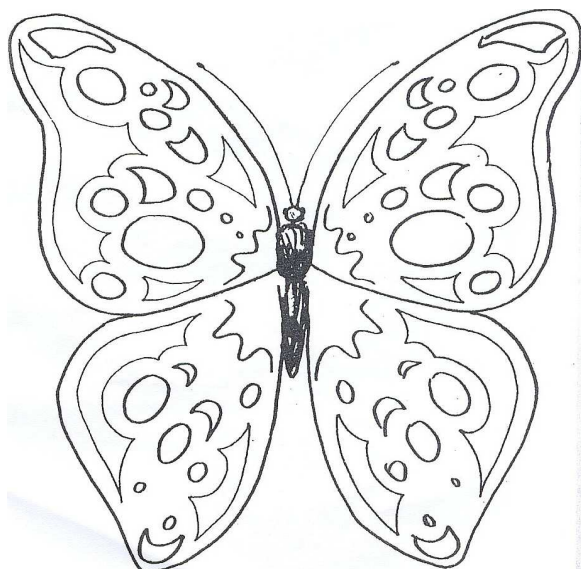
Babička v tej chvíli vôbec netušila, že motýlia lekcia sa ešte neskončila. Pokračovala totiž vo Filipovom srdiečku.

V noci sa mu snívalo, že všetci ľudia boli ako farebné kvety a spolu tvorili nádhernú lúku. Každý kvietok mal svojho motýlika a slniečko ten prekrásny svet zohrievalo svojimi teplými lúčmi. Vtom však priletel krdeľ zlostných čiernych vrán. Chceli vyhnat motýlikov a zničiť šťastie farebného sveta. Odvážne kvietky ich však ukryli na svojich srdiečkach pod okvetnými lístkami a ani jednej čiernej vrane sa nepodarilo dostať k motýlikovi lásky. Po márných pokusoch museli vrany so zlostným škrekotom odletieť preč.

Keď sa Filip ráno prebudil, bežal za babičkou a porozprával jej o svojom sne. „ To bol nádherný sen, Filipko. Chráň si svoj čistý farebný svet v srdiečku. Premýšľaj o tom, čo je dobré, krásne a čo pomôže druhým. Nikdy sa neponáhľaj tak, aby si sa prestal tešiť zo života. Je veľmi dôležité, čo čítaš, na čo sa pozeráš a s kým sa priateľíš. Tým všetkým rozhoduješ o tom, či v tvojom srdiečku budú mať miesto pestré motýliky dobra alebo čierne vrany zlosti a sebeckva. Farebný svet šťastia a lásky je veľmi krehký. Chráň si ho, aby vždy krásne voňal pre všetkých, s ktorými sa každý deň stretneš.“

Z knihy Detským srdiečkam

Milé deti, vyfarbte si svojho motýlika a kvetinky pestrými farbami a nedovoľte čiernym vranám sadnúť na vašu záhradku (rodina, kamaráti,...)

ZAŽILI SME

Konfirmácia

V máji, ako to už býva zvykom v našom zbore, prežívajú svoju prvú verejnú skúšku a tiež slávnostné chvíle mladí konfirmandi. Tento rok ich bolo neúrekom, a napriek tomu, pracovalo sa s nimi veľmi dobre.

Naučili sa z konfirmačnej príručky tie najdôležitejšie veci o viere v Pána Boha a o cirkvi. Nebolo to jednoduché, ale ako som im pripomínala počas výučby, život bude oveľa zložitejší a ťažší ako konfirmačná skúška. Koho sa v tých chvíľach, keď sa niečo nedarí, alebo dokonca rúca, koho a čoho sa človek má držať? Aj keď príde veľká voda, či hrozný vietor, oheň či smrť, blízko je vždy Ten, ktorého si tento svet tu neprial, Pán Ježiš Kristus a blízko sú nám aj Jeho slová, ktoré vedia potešiť.

A preto chcem popriať našim konfirmandom a ich rodičom Božiu blízkosť a čas na čítanie Písma Svätého a premýšľanie nad ním, aby ono bolo skutočne meradlom a pravidlom nášho života, aby sme smelo s čistým svedomím mohli o sebe povedať, že sme evanjelici.

ZN

Podujatia v Turej Lúke

V prvú júnovú nedeľu Turolúcky cirkevný zbor pripravil pre detičky celého seniorátu hravé slávnostné popoludnie.

Nebola som tam prítomná, ale z počutia viem toľko, že to bolo „perfektné“. Bolo to konštatovanie dospelých, tak dúfam, že sa tam páčilo aj deťom, ktorým bolo toto popoludnie venované.

Druhú júnovú nedeľu v Turej Lúke v chráme Božom sa stretli spevokoly z nášho seniorátu. Konala sa tam prehliadka spevokolov. Zazneli známe i nové piesne, ktoré boli nasmerované poslucháčom v chráme, ale najmä nášmu Pánovi, ktorý, verím, bol tam prítomný.

Naše uši a ducha potešil hosťovský spevácky zbor z Třince. Pohladením pre dušu bol ich sláčikový doprovod.

Opäť vás chcem poprosiť – bratia a sestry, aby ste sa pridali k nášmu spevokolu. Nie je hanba slúžiť Bohu, ale je hriech zakopať talent, ktorý nám dal Pán. A nie je pravda, že v našom zbore niet viac ľudí s darom spievať. O mnohých viem aj ja sama. Príďte medzi nás. Po prázdninách znova začíname nacvičovať.

ZN

V NAŠOM ZBORE SME

Mesiace apríl – máj - jún

Pokrstili:

Mateja Mozoláka, syna Dušana a Jany rod. Halašovej
Samuela Ivana Novomestského, syna Ivana a Zlatice rod. Kačkošovej
Vivien Jurášovú, dcéru Ľubomíra a Moniky rod. Bajcarovej
Miriam Hanicovú, dcéru Jaroslava a Eleny rod. Bielkovej

Konfirmovali:

Markétu Tarinová
Tomáša Ferianca
Jána Karlika
Nikolu Arbetovú
Beátu Nedorostovú
Martina Melichera
Daniela Lacku
Marcela Poláka
Matúša Haňáka
Barboru Čavojskú

Moniku Hornáčkovú
Leu Marušicovú
Alexandru Svitkovú
Ivanu Haňákovú
Janu Boorovú
Moniku Hargašovú
Natáliu Tlčíkovú
Matúša Beniana
Kevina Kleina

Na poslednej ceste vypravovali:

Jána Tomku z Krajného, 65 r.
Evu Gajarovú z Krajného, 82 r.
Ľudmilu Vavákovú z Krajného, 86 r.
Katarínu Pagáčovú z Podkylavy, 89 r.
Annu Sakovú z Krajného, 87 r.
Štefana Málka z Krajného - Žadovice, 81 r.
Martina Šagáta z Krajného - Ošmeka, 61 r.
Annu Papulákovú z Krajného – Matejovca, 82 r.

- Ak niekto túži chváliť Pána a dokáže vylúdiť zopár tónov zo svojich úst, nech príde medzi nás. Nebojte sa, sme len amatéri. Spevokolisti. P.S. Viac chváliacich hlasov – viac radosti.
- Potešíme sa každej peknej myšlienke a zamysleniu do nášho časopisu.
- Tento rok sa na počesť **400. výročia Žilinskej synody** budú konať v tomto meste od **29.6. – 5.7. 2010** rôzne konferencie a iné podujatia. Tieto II. Evanjelické cirkevné dni budú ukončené 5.júla o 9.00 hod. službami Božími na Branči
- Prvý prázdninový víkend **8.7. – 11.7.2010** v Lazoch pod Makytou sa pripravuje kresťanský festival **SEMFEST** pre mladšie ročníky - vek 10 – 80 rokov
- Výlet pre dorast a mládež v **Slovenskej Ľupči** bude od **12.7. – 16.7. 2010**

Jún - júl 2010

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNAJÚ O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDELU O 8:45 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE : 1.NEDELU V MESIACI (4.7.) – KORYT. KOP. – O 14:30

2.NEDELU V MESIACI (11.7.) – ŽADOVICA – o 14:30

3.NEDELU V MESIACI – MATEJOVEC (20.6. A 18.7.) – o 14:30

POSL. NEDELA V MESIACI (27.6.A 25.7.) – HRACHOVIŠTE – 14:30

◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:00 HOD.– BIBLICKÁ HODINA

Marianna Holgová

Vlny

Prichádzajú a odehádzajú vytrvalo,
Nepretržite, plynule.
Prinášajú so sebou špinu, piesok, zvieratá
A odnášajú ich následne preč
Do ďalekého mora, do zabudnutia
Tak je to aj s našim životom.
Mnohé prichádza a odehádza.
Vlny módy, vlny názorov, vlny krásy.
Problémy, otázky, myšlienky...
Priplavia sa a vyriešené
Alebo nvyriešené sa opäť odplavia.
Prísť a nechať ísť.
Pustiť.
Padnúť
Do milosrdných Otcových rúk.
On – Stvoriteľ neba, zeme a hučiacoho mora,
Buď aj teba držať na počiatku
I na konci tvojho života
Zvrť sa MŮ – ON ťa miluje
A čaká na tvoje volanie.

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku je **0,33 €**. Ďakujeme za vašu priazeň. www.ecavkrajne.sk